

דף לב.

עין משפט א.ב.

יו"ד סימן רח סעיף ב

- ב. נדר בחרם ואמר שלא נדרתי אלא בחרמו של ים דהיינו רשת שצדין בה דגים בים, או נדר בקרבן ואמר לא נדרתי אלא בעצם שהנחתי להיות נודר בו, או אמר קונם אשתי נהנית לי ואמר לא נדרתי אלא מאשתי ראשונה שגירשתי, בכל אלו אם הוא ת"ח נאמן^ב וא"צ התרה, ואם הוא עם הארץ צריך שאלה שלא ינהגו קלות ראש. מ"מ בחרטה מספיק^ל וא"צ לפתוח לו פתח.
- ג. גם בעם הארץ שצריך שאלה אם עבר על נדרו, אין קונסין אותו לנהוג איסור כימים שעבר על הנדר ונהג בהם היתר.
- אבל הנודר נדר גמור מן התורה^מ ועבר עליו במזיד קונסין אותו, ואין מתירין לו אא"כ ינהג איסור כימים שעבר על נדרו ונהג בהם היתר.
- ד. נדר בנדר גמור מן התורה, אם יש מכשול בדבר כגון שנדר בדבר שאינו יכול ליזהר בו כגון שאסר עליו כל פירות שבעולם חוץ מדגן ועבר עליו מתירין לו מיד, ואין קונסין אותו לנהוג איסור כימים שנהג בהם היתר, כדי שלא יבא לידי מכשול^נ. מ"מ י"א דיש להחמיר עליו להתירו דוקא בפתח ולא בחרטה^ס.
- ה. לפ"ז מי שאסר על עצמו בשר ויין אם יעבור עבירה פלונית, ועבר עליה ולא נזהר מבשר ויין ובא להתיר לו מתירין לו מיד כיון שיש חשש מכשול בדבר^ע.

כ. כאוקימתא דרב יהודה בנדרים כ' ע"א.

ל. והב"ח פסק דלא מספיק בחרטה אלא צריך לפתוח לו פתח ממקום אחר, כמו בסי' ר"ה סעיף א'. ש"ך ס"ק ט'.

מ. מברייתא שם.

נ. כ"כ הרא"ש והתוס' שם.

ס. כ"כ הר"ן שם בשם התוס'.

ע. מתשובת הרשב"א והיא בתשובת הרמב"ן סי' רנ"ה.

הגה: מיהו אם נראה לחכם שהוא יכול לעמוד ולא יעבור עוד אין מתירין לו עד שינהג איסור כימים שנהג בהם היתר.

דף לב:

עין משפט א. יו"ד פימן רכח פעיף יב

יב. טז. אין פותחין אלא בדבר השכיח מאוד פ.

הגה: מיתה לא שכיחא ז, אבל עניות שכיח, וכן הריון אשה שכיח.

עין משפט ב. יו"ד פימן רכח פעיף יג

יג. יז. אין פותחין בנולד.

פ. שם במשנה ס"ד ע"ב.

צ. ואפי' היה חולה ביותר הוי נולד משום דרוב חולים לחיים, כ"כ הב"י, מ"מ אם היה גוסס לא חשיב נולד דרוב גוססים למיתה. ש"ך ס"ק כ"ב.